

Dosarul nr.2ra-341/2019

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (V. Gîrleanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Iu. Cimpoi, I. Secieru, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

06 martie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Oleg Sternioală
Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Marian Batrîn, reprezentat de avocatul Vasile Leu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Rodica Batrîn împotriva lui Marian Batrîn privind încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor în sumă bănească fixă pentru ultimii trei ani și încasarea cheltuielilor suplimentare pentru întreținerea copilului minor,

împotriva deciziei din 02 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 19 septembrie 2017 Rodica Batrîn, reprezentată de avocatul Stela Odobescu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Marian Batrîn cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, xxxxx, încasarea cheltuielilor anterioare suportate pentru întreținerea copilului minor xxxxxx, în sumă de 105 068,68 de lei, încasarea pensiei alimentare în mărime de 5000 lei lunar din salariul și/sau din alte venituri din momentul înaintării acțiunii și pînă la finisarea studiilor liceale cît și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 16 martie 2018 Rodica Batrîn, reprezentată de avocatul Nicolae Fală a depus cerere de concretizare a cerințelor solicitând încasarea cheltuielilor suplimentare pentru întreținerea copilului minor în sumă de 105 068,68 de lei, a pensiei de întreținere a copilului minor pentru ultimii trei ani începând cu data de 01 ianuarie 2015 pînă la 14 decembrie 2017 în cuantum de 3000 lei lunar (f.d.58-60).

În motivarea acțiunii a indicat că, la xxxxxx de către xxxxxx, a fost înregistrată desfacerea căsătoriei între Marian Batrîn și Rodica Batrîn. Din căsătorie, au un copil comun xxxxxx.

A menționat că, după divorț a continuat să locuiască sub același acoperiș cu pîrîtul Marian Batrîn în mun.Chișinău, care le aparține cu drept de proprietate. Începînd din 2009, pârătul a început să ducă viața în afara familiei, fapt cunoscut și

de către rude, vecini, inclusiv și de copilul minor. Toate cele menționate au continuat și după înregistrarea divorțului.

A invocat că continuau să locuiască sub același acoperiș, având fiecare viața sa. Reclamanta avea grijile de întreținere a locuinței și a copilului, iar pârâtul lăsând toate pe seama reclamantei, ducea un mod de viață separat. Ca urmare a vieții amorale pe care o ducea pârâtul, în familie s-a creat atmosferă de neliniște, iar abuzul de alcool, insultele, cuvintele necenzurate, amenințări, șantajul și aplicarea forței fizice a dus la consecințe grave în comportamentul copilului minor, acestea reflectându-se asupra procesului de învățământ și a relațiilor cu familia.

A menționat că fiica la 13 ani a început să manifeste un comportament agresiv, a încetat să frecventeze școala, având scăpări mari în materie. Starea ei psihologică la acel moment fiind una gravă, nu o dată a apelat la serviciile medicilor și organelor de drept. De la sfârșitul anului 2014, relația între pârât și reclamantă au devenit una mai favorabilă. Pârâtul a venit cu propunere de a încerca să păstreze familia. Reclamanta, care întotdeauna a pus pe primul loc interesele copilului, a dat acordul. Astfel, în vara 2015 au mers cu familia la odihnă. Tot atunci, a apărut problema de continuare a studiilor copilului, care a finisat ciclul gimnazial. Atât pârâtul cât și reclamanta, au ajuns la concluzia de a înscrie copilul în instituție de învățământ privat. Totodată, în acea perioadă cheltuielile legate de întreținerea familiei erau suportate de reclamanta, Rodica Batrîn. Pârâtul a încredințat-o că după nunta fiicei sale, din prima căsătorie, care urma să aibă loc în xxxxxxxx, dînsul va restitui toate cheltuielile ce țin de copilul minor și va suporta întreținerea de mai departe a copilului, întrucât nu ar fi fost în stare să suporte de una singură costurile și taxele percepute. Acest fapt poate fi confirmat inclusiv și de copilul, xxxxxxx, care a asistat la discuție împreună cu părinții. În realitate tentativa de contribuție a pârâtului nu s-a realizat. Mai mult, după promisiunile făcute și în urma deciziei luate de ambii părinți de a susține și ajuta copilul atât material cât și moral, pârâtul Marian Batrîn foarte curând, tot în octombrie a.2015, a plecat definitiv din familie, eschivându-se de la plata cheltuielilor și evitând orice discuție pe tema dată. Până în prezent pârâtul nu și-a onorat obligațiile de părinte și nu a contribuit la cheltuielile pe care și le-a asumat de comun acord cu reclamanta, prin promisiunea față de fiica sa.

A reiterat că copilul minor la moment este elevă în clasa XII. Cu ajutorul colegilor săi și a profesorilor din noua instituție, care i-au oferit tot sprijinul necesar pentru eliminarea problemei critice existente acum trei ani, s-a încadrat în viața normală școlară. Este o elevă stăruitoare, depune mari eforturi și străduință la însușirea materiei. Pentru a ajunge la nivelul dorit, frecventează ore suplimentare la un șir de obiecte și cursuri de limbă străină, iar toate acestea necesită costuri suplimentare.

A menționat că reclamanta este cea care din momentul divorțului a fost alături de copil, împărțășind cu aceasta toate momentele grele prin care a avut de trecut și acordându-i tot sprijinul necesar și condițiile pentru un viitor mai bun. De la momentul plecării pârâtului din familie, locuiește doar împreună cu fiica sa în apartamentul xxxxxxx. Chiar dacă costurile pentru educarea unicului său copil sânt foarte mari, dînsa face tot posibilul săi acorde toate șansele pentru un viitor fericit.

Marian Batrîn, din momentul plecării a legat o altă familie. Până în prezent locuiește în xxxxxxximobil ce aparține foștilor soți cu drept de proprietate,

împreună cu concubina sa și copilul minor a acesteia. De atunci nu a contribuit sub nici o formă la întreținerea copilului său xxxxxx. Nu a avut și nu are careva interes față de aceasta. Careva ajutor din partea lui moral sau material, în tot acest timp, nu a parvenit.

A invocat că deși este destinată a satisface în primul rând nevoile alimentare ale copilului, obligația legală de întreținere a copilului, este mult mai complexă decât o simplă îndatorire alimentară, pentru că are menirea de a procura celui îndreptățit, resursele necesare împlinirii și a altor trebuințe, precum cele privind asigurarea unei instruiți corespunzătoare, a unei locuințe, a tratamentelor medicale. Deși, va împlini vârsta majoratului, copilul comun în continuare va avea nevoie de susținere materială și morală (la susținerea examenelor de bacalaureat, la înscrierea și studierea în continuare în instituțiile superioare de învățământ).

Astfel, luând în considerație faptul că pârâtul Marian Batrân pînă în prezent nu a contribuit la creșterea și educarea copilului comun, lăsând în grija reclamantei toate cheltuielile, consideră a fi rațional încasarea din contul pîrîtului a pensiei alimentare de întreținere a copilului în mărime de 5000 lei lunar, din momentul înaintării prezentei cereri pînă la finisarea studiilor liceale.

A menționat că pîrîtul Marian Batrîn activează în sfera producției, fabricării și comerț a materialelor din lemn, este asociat a 50% din SC „MB Service” SRL și mai este deținător a câtorva patente de întreprinzător, are în proprietate bunuri mobile și imobile. Nu cunoaște care este venitul real al pârâtului, de aceea prezenta cerere o întemeiază pe prevederile art.76 Codul familiei.

Prin hotărârea din 07 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Rodica Batrîn împotriva lui Marian Batrîn privind încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor în sumă bănească fixă pentru ultimii trei ani și încasarea cheltuielilor suplimentare pentru întreținerea copilului minor în mărime de 105 068,68 de lei.

S-a încasat de la Marian Batrîn în beneficiul Rodicăi Batrîn, pensia pentru întreținerea copilului minor xxxxx, pentru perioada 01 noiembrie 2015 pînă la 14 decembrie 2017, în mărime de 28 333,79 de lei.

S-a încasat de la Marian Batrîn în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 150 lei.

În rest, acțiunea înaintată de Rodica Batrîn s-a respins, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 02 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins apelurile declarate de Marian Batrîn și Rodica Batrîn, ca neîntemeiate și s-a menținut hotărârea din 07 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

În susținerea soluției date instanța de apel a concluzionat că instanța de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părți, a constatat și a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile instanței de fond expuse în hotărîre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

A stabilit că fiind corectă poziția instanței de fond prin care s-a reținut că este alegerea Rodicăi Batrîn de a achita adăugător 2 instituții de studiere a limbii engleze, prezumîndu-se faptul că și-a asumat personal aceste cheltuieli, cunoscând costul acestora la încheierea contractelor. Astfel instanța a calificat acest fapt ca nefiind o circumstanță excepțională, prin care instanța ar putea obliga pe Marian Batrîn să contribuie la aceste cheltuieli iar reclamanta nu a confirmat prin probe

pertinente și admisibile un acord din partea lui Marian Batrîn în acest sens. Și nici situația materială a lui Marian Batrîn nu este mai favorabilă decât a Rodicăi Batrîn, astfel pretențiile cu privire la încasarea cheltuielilor suplimentare în sumă de 105 068,68 de lei, nu pot fi considerate și din acest motiv corect au fost respinse.

A reținut că instanța de fond la examinarea cauzei corect a stabilit faptul că nu există un acord referitor la întreținerea copilului minor, fapt ce denotă că cuantumul pensiei alimentare pentru întreținerea copilului minor urmează a fi stabilit de către instanța de judecată. Astfel, este justă concluzia instanței de fond prin care s-au respins pretențiile Rodicăi Batrîn cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor pentru ultimii trei ani, începând cu data de 01 ianuarie 2015 până la 14 decembrie 2017 în cuantum de 3000 lei lunar or, Marian Batrîn a plecat din familie din luna octombrie 2015, iar la caz nu a fost demonstrat faptul că după plecarea sa din familie Marian Batrîn ar fi contribuit la întreținerea copilului minor.

A constatat că cheltuielile legate de studiile copilului minor deși sunt suplimentare și în folosul copilului minor, nu pot fi catalogate la caz ca fiind excepționale, ținând cont de faptul că Marian Batrîn și-a întemeiat o altă familie, are la întreținere un copil minor, iar soția sa este invalid de gradul II.

La 28 decembrie 2018 Marian Batrîn, reprezentat de avocatul Vasile Leu a declarat recurs împotriva deciziei din 02 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel și parțial a hotărârii instanței de fond în partea încasării pensiei pentru întreținerea copilului minor pe perioada 01 noiembrie 2015 până la 14 decembrie 2017 cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care să fie dispusă încasarea din contul lui Marian Batrîn în beneficiul Rodicăi Batrîn, pensia pentru întreținerea copilului minor pentru perioada 19 septembrie 2017 până la 14 decembrie 2017 în mărime de 2400 lei, în rest hotărârea primei instanțe să fie menținută fără modificări.

În susținerea recursului a invocat prevederile art. 432 alin. (1), (2) lit.a), c), alin. (4) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu hotărârea instanței de apel și a menționat că constatările instanței de apel și concluziile expuse în acest sens, sunt absolut greșite, întemeiate pe înțelegerea eronată a normelor de drept material și procedural care reglementează litigiul în cauză ce vizează încasarea pensiei de întreținere pentru perioada anterioară adresării în instanța judecătorească în care norma prevede imperativ că, pensia de întreținere se încasează de la data adresării în instanța judecătorească astfel, concluzia instanței de fond și a curții de apel precum că după plecarea din familie în luna octombrie 2015, Marian Batrîn nu a demonstrat că ar fi contribuit la întreținerea copilului minor este o concluzie greșită și pripită și nu corespunde prevederilor legale.

A susținut că soluția instanței de fond este una arbitrară și nejustificată, susținută și de către instanța de apel, bazată doar pe aprecierea subiectivă a circumstanțelor stabilite și aplicarea eronată a normelor de drept material.

A menționat că la stabilirea pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă, instanțele de judecată urmau să țină cont și de starea materială și familială a recurentului, deoarece datele cu privire la salariul Rodicăi Batrîn sunt disproporționale cu cheltuielile efectuate de către aceasta la achitarea liceului privat pentru copilul minor, achitarea a două contracte de studiere a limbii străine.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 02 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință părților la proces la 05 noiembrie 2018 (f.d. 134), însă lipsește confirmarea recepționării acesteia. Astfel, recursul declarat de către Marian Batrîn, reprezentat de avocatul Vasile Leu la 28 decembrie 2018, se consideră depus în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Marian Batrîn, reprezentat de avocatul Vasile Leu este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs

consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Marian Batrîn, reprezentat de avocatul Vasile Leu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle vs Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a

considera recursul declarat de Marian Batrîn, reprezentat de avocatul Vasile Leu ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 270, 433 lit.a), 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Marian Batrîn, reprezentat de avocatul Vasile Leu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh